

Θρησκεία, θρησκοληψία και αυθυποβολή (ήτοι το «ιερό» κατούρημα ενός...κοπρόσκυλου)

✖ **Θρησκεία:** «Το όπιο του λαού» (Καρλ Μαρξ).

Θρησκοληψία: «Η υπερβολική αλλά και απλοϊκή προσήλωση σε κάθε είδους θρησκευτικές αντιλήψεις και προλήψεις» (greek-language.gr).

Αυθυποβολή: «Η επίδραση έμμονης ιδέας επί της συμπεριφοράς. Η αυθυποβολή μιας ψύχωσης, μιας ιδέας, η οποία ριζώνεται στη συνείδηση του ανθρώπου, ερεθίζει τη φαντασία και εμποδίζει την κανονική λειτουργία της κρίσης. Το φαινόμενο παρατηρείται σε άτομα με νοσηρή ευαισθησία και ευφάνταστα, τα οποία υποβάλλουν στη συνείδησή τους φανταστικές παραστάσεις, που δε σχηματίστηκαν στην ψυχή τους από εξωτερικούς ερεθισμούς και ούτε δικαιολογούνται από την πραγματικότητα. Εκδηλώσεις αυθυποβολής είναι η κατά φαντασία ασθένεια, η μελαγχολία, η ονειροπόληση και οι οπτασιασμοί των θρησκόληπτων. Η καρτερία στα μαρτύρια, τα οποία δέχονται με πραγματική ευχαρίστηση οι οπαδοί μιας ιδέας, θρησκευτικής ή πολιτικής, προκειμένου να φανούν πιστοί και συνεπείς σ' αυτήν, είναι και αυτή αποτέλεσμα αυθυποβολής» (livedia.gr).

Ενδεχομένως, να έχουν υποπέσει στην αντίληψή σας, κάποια βίντεο και φωτογραφίες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο, όπου εμφανίζονται μερικοί «πιστοί» χριστιανοί που «βλέπουν» το πρόσωπο του Ιησού ή της Παναγίας (λες και γνωρίζουμε πως ήταν πραγματικά στην όψη) όπου μπορεί να φανταστεί κανείς: Σε φέτες από ψωμί, σε τηγανίτες, σε ηλεκτρικά σίδερα, σε κορμούς δένδρων, σε χωράφια, σε τοίχους, σε βράχους, σε υπερήχους, σε σοκολάτες, σε βότσαλα, στα σύννεφα κ.ά.

Όπως έχει πει όμως και ο Άλμπερτ Αϊνστάιν, «Δύο πράγματα είναι άπειρα: Το σύμπαν και η ανθρώπινη βλακεία. Αν και για το πρώτο, δεν είμαι και τόσο βέβαιος...». Η βλακεία λοιπόν, όταν συνοδεύεται και με μια ελάχιστη δόση θρησκοληψίας (βασικό χαρακτηριστικό αμορφωσιάς και χαμηλού πνευματικού επιπέδου), δεν είναι καθόλου δύσκολο να οδηγήσει στην αυθυποβολή, καθώς ο θρήσκος έχει ανάγκη να πιστέψει, ακόμη και σε πράγματα, με τα οποία θα γελούσε κι ένα μικρό παιδί. Όπως με το περιστατικό που εμφανίζεται στο ακόλουθο βίντεο

και συνέβη κάπου στην Νότιο Αμερική (στην Αργεντινή, αν δεν κάνω λάθος), όπου ένας σκύλος που ένιωσε την ανάγκη να κάνει «πιπί» του πάνω σε έναν τοίχο, δεν θα μπορούσε να φανταστεί ποτέ (αν είχε αυτή την ικανότητα), ότι η συνηθισμένη σωματική του ανάγκη, θα συγκέντρωνε πλήθη πιστών που θα άναβαν εκστασιασμένοι κεράκια μπροστά στα «τσίσια» του, τα οποία θεώρησαν ως θεόσταλτο μήνυμα, καθώς στην αρρωστημένη φαντασία τους διέκριναν πως σχημάτισαν την μορφή του Ιησού. Στους γνωρίζοντες βέβαια, δεν προκαλεί και τρομερή εντύπωση αυτό το κωμικοτραγικό γεγονός. Ανέκαθεν, ο φετιχισμός κι ο παραλογισμός ήταν απαραίτητο συστατικό του Ιουδαιοχριστιανισμού.

Δεν χρειάζεται να γνωρίζετε ισπανικά, για να καταλάβετε τι λένε οι πιστοί. Βάλτε λίγο την φαντασία σας... Οι εικόνες άλλωστε, μιλάνε από μόνες τους...